

Ο Μητρ. Κυθήρων για το Ουκρανικό αυτοκέφαλο

[/ Γνώμες](#)



Κείμενο σχετικά με τη χορήγηση αυτοκεφάλου στην Ουκρανική Εκκλησία και την αναγνώρισή της από την Εκκλησία της Ελλάδος εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφείμ.

Διαβάστε αναλυτικά:

Όλοκληρώθηκε τήν 31η Αύγουστου έ.ξ., μέ τήν Χάρι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ θητεία τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 162ας Συνοδικῆς περιόδου, τῆς ὁποίας ὑπῆρξα μέλος καί, εὐλογῶν τόν Θεόν διά τήν διακονίαν αὐτήν, θεωρῶ ὡς ἐπιτακτικό χρέος μου νά χαράξω τίς ἀκόλουθες γραμμές γιά τήν ἐνημέρωσι τοῦ Ποιμνίου μου καί ὅσων ἄλλων ἀδελφῶν χριστιανῶν θά τό ἐπιθυμοῦσαν γύρω ἀπό τό φλέγον Οὐκρανικό ἐκκλησιαστικό ζήτημα, τό ὁποῖο ἐπικινδύνως ἐξελίσσεται.

Καί τοῦτο διότι καθ' ὅλην σχεδόν τήν παρελθοῦσα Συνοδική περίοδο τό Οὐκρανικό

Αὐτοκέφαλο ἦταν τό κυρίαρχο καί τό σπουδαιότερο θά λέγαμε θέμα τῶν Συνεδριῶν μας. Τό τελευταῖο σχετικό ἀνακοινωθέν τῆς ἀπελθούσης ΔΙΣ, ἄν ἀπομονωθῇ καί δέν συνεκτιμηθοῦν ὅλα τά καθ' ὅλην αὐτήν τήν Συνοδικήν περίοδον διαμειφθέντα καί καταγραφέντα εἰς τά Πρακτικά, δίνει ἐντελῶς διαφορετική εἰκόνα καί ἄλλες ἐντυπώσεις. Διά τοῦτο αἰσθάνομαι ἐπιβεβλημένη τήν ἐνώπιον Θεοῦ, τοῦ Ποιμνίου μου καί τῆς Ἁγίας Μητρός ἡμῶν Ἐκκλησίας ὑποχρέωσι νά καταθέσω ἐκ ψυχῆς, ἐν συνειδήσει καί ἐν φόβῳ Θεοῦ, τά κατωτέρω διευκρινιστικά τοῦ ὅλου θέματος στοιχεῖα καί ἐν τέλει τήν ἐπ' αὐτοῦ ἐπισκοπικήν μου μαρτυρίαν, ἡ ὁποία καταγράφεται εἰς τά ὑπ' ἀριθ. 308/29-5-2019 καί 396/23-7-2019 σχετικά ἔγγραφά μου πρός τόν Μακ. Πρόεδρον καί τά Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τά ὁποῖα ἀνεγνώσθησαν ἐν Συνόδῳ καί τά ὁποῖα κοινοποιῶ εἰς τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα πρός ἐνημέρωσιν.

1. Σέ ἁλλεπάλληλες συνεδριάσεις ἐτέθη ἀπ' ἀρχῆς τῆς Συνοδικῆς αὐτῆς περιόδου μέχρι πέρας, τῆς τελευταίας ὥρας αὐτῆς, τό πολύκροτο καί πολύπλοκο Οὐκρανικό ζήτημα. Ἀνεγνώσθησαν σχετικά κείμενα τοῦ Παναγ. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.Βαρθολομαίου, τοῦ Μακ. Πατριάρχου Μόσχας καί πασῶν Ρωσιῶν κ.Κυρίλλου, τοῦ Μακ. Πατριάρχου Σερβίας κ.Εἰρηναίου, τοῦ Μακ. Μητροπολίτου Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.Ὀνουφρίου κ.ᾶ.

2. Ἐξητάσθησαν διεξοδικῶς τά δύο σκέλη τοῦ θέματος : α) Ὁ Παναγ. Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἔχει τό δικαίωμα νά ἐκχωρῇ Αὐτοκεφαλίαν εἰς Ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἢ ἀπεριορίστως εἰς πᾶσαν Ἐπισκοπὴν Ὁρθοδόξων; α1) Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Κων/πόλεως δύναται νά δεχθῇ ἔκκλητον προσφυγὴν ἱεράρχου τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου μόνον, ἢ ἀπεριορίστως παρά παντός Ἀρχιερέως τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας; Ἡ ἐν ᾗ περιπτώσει Ἐπίσκοπός τις κατεδικάσθη ὑπὸ Πατριάρχου καί Πατριαρχικῆς Συνόδου (ὄρα περίπτωσιν τοῦ καθαιρεθέντος καί ἀναθεματισθέντος ἀρμοδίως ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ρωσίας Μητροπολίτου Κιέβου Φιλαρέτου) ἔχει τό δικαίωμα ἀσκήσεως τῆς ἐκκλητίου προσφυγῆς του εἰς τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην ἢ εἰς τήν ὁσέποτε συγκληθησομένην ἐπομένην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον; β) Ἡ ἐκχώρησις τῆς «νέας Αὐτοκεφαλίας» ἐγένετο κανονικῶς ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, εἰς ἔδαφος τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας του, ἢ ὑπερορίως, μὴ αἰτηθείσης τῆς Αὐτοκεφαλίας ὑπὸ τῆς Αὐτονόμου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας διὰ τῆς Μητρός αὐτῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας παρά τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου; καί β1) Ἡ οὕτω πως ἐκχωρηθεῖσα «νέα Αὐτοκεφαλία» πληροῖ τούς κανονικούς καί ἐκκλησιολογικούς ὅρους καί τὰς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὄχι μόνον ἐγένετο ἡ εἰσδοχή σχισματικῶν μερίδων, ἀναθεματισμένων, καθηρημένων, αὐτοχειροτονήτων καί ἀχειροτονήτων, χωρὶς προηγουμένως νά αἰτηθῇ ἔμπρακτος μετάνοια καί καταδίκη τοῦ σχίσματος, ἀλλὰ καί παρεθεωρήθη

τελικῶς καί ἔμεινεν «ἔξω τοῦ Νυμφῶνος», ἀποχαρακτηρισθεῖσα προηγουμένως, ἡ ὑπό τόν Μακ. Μητροπολίτην Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.Ὁνούφριον Κανονική καί ὑπό πασῶν τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ἀνεγνωρισμένη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας, ἀρνηθεῖσα νά συναπαρτίσῃ καί συγκροτήσῃ τό Οὐκρανικόν Αὐτοκέφαλον μετά τῶν δύο λίαν προβληματικῶν ἀπό κανονικῆς καί ἐκκλησιολογικῆς ἀπόψεως σχισματικῶν ἐν Οὐκρανίᾳ μερίδων (αἱ ὁποῖαι τελικῶς, μετά τήν ἀποδοχήν τῆς ἐν θέματι «Αὐτοκεφαλίας» διεσπάσθησαν ἐκ νέου);

3. Οὕτω πως τεθέντος τοῦ ὅλου αὐτοῦ κανονικοῦ καί ἐκκλησιολογικοῦ θέματος καί τοῦ περί αὐτό προβληματισμοῦ ἔγιναν πολλές καί ἐκτεταμένες συζητήσεις καί τοποθετήσεις παρά τε τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου κ.Ἱερωνύμου καί ἀπάντων τῶν Συνοδικῶν Μελῶν. Οἱ Σεβ/τοι ἅγιοι Ἀδελφοί τῶν καλουμένων «Νέων Χωρῶν» καί ἓνας Σεβ. Ἀδελφός τῆς καλουμένης «Παλαιᾶς Ἑλλάδος» εἰς τά ὡς ἄνω ἐρωτήματα ἦσαν θετικοί, ὅτι δηλ. ὁ Οἰκουμ.Πατριάρχης ἔχει τό δικαίωμα νά ἐκχωρήσῃ Αὐτοκεφαλίαν εἰς ὁλόκληρον τόν Ὁρθόδοξον χῶρον, ἀπεριορίστως, καί ἐπομένως ὁρθῶς ἔπραξε καί εἰς τήν προκειμένην περίπτωσιν· κανονικῶς κέκτηται τό δικαίωμα τῆς ἐξετάσεως τῆς ἐκκλήτου προσφυγῆς ἐν ὅλῃ τῇ Ὁρθόδοξῳ χριστιανικῇ Οἰκουμένῃ ἀπεριορίστως (καί ἐπομένως καί τοῦ προκύψαντος «νέου Αὐτοκεφάλου»)· κανονικῶς ἐξεχωρήθη ἡ «νέα Αὐτοκεφαλία» καί ὅτι δέν ὑφίσταται κανονικόν πρόβλημα ἐκ τῆς οὕτω πως γενομένης ἀποκαταστάσεως ἐν τῇ κανονικῇ τάξει τῶν σχισματικῶν μερίδων τῆς Οὐκρανίας. Σημειωτέον δέ ὅτι οἱ ἅγιοι Ἀδελφοί τῶν «Νέων Χωρῶν» παρέλαβον κατά μήνα Ἰανουάριον τά Πατριαρχικά Γράμματα ἐκ Φαναρίου Κων/πόλεως, δι' ὧν ἐκαλοῦντο νά ἀποδεχθοῦν τό γενόμενον ἐν Κων/πόλει κατά τήν ἐορτήν τῶν Ἀγίων Θεοφανείων, ὅτι ἐπισήμως ἐν Ἐκκλησίᾳ λαοῦ παρεδόθη ὑπό τοῦ Παναγ. Πατριάρχου εἰς τόν «νέον Προκαθήμενον» τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας ὁ Πατριαρχικός Τόμος ἐκχωρήσεως τῆς «νέας Αὐτοκεφαλίας» καί ὅτι οὐδέν κανονικόν πρόβλημα ὑφίσταται.

Οἱ ὑπόλοιποι πέντε (5) τῆς «Παλαιᾶς Ἑλλάδος», οἱ καί ἀρχαιότεροι τῆς Δ.Ι.Σ. ἔχοντες ἐπιφυλάξεις διὰ τό ἀπεριόριστον τοῦ δικαιώματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τοῦ χορηγεῖν τήν Αὐτοκεφαλίαν εἰς ἅπαντα τόν Ὁρθόδοξον χῶρον καί διὰ τήν ἀποδοχήν τῶν ἐκκλήτων προσφυγῶν ἐξ ἀπάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθόδοξων γενικῶς καί ἀνεξαίρετως, καί πληροφορηθέντες ἀρμοδίως ἐκ τοῦ Γράμματος τοῦ Μακ. Μητροπολίτου Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.Ὁνούφριου πρὸς τήν ἡμετέραν Δ.Ι.Σ. τήν πλήρη κανονικὴν ἀκαταστασίαν τῶν ἀποκασταθεισῶν δύο μερίδων τῶν σχισματικῶν, ἀναθεματισμένων, καθηρημένων, αὐτοχειροτονήτων καί ἀχειροτονήτων τῆς Οὐκρανίας, εἴμεθα πεπεισμένοι διὰ τήν ἰδιαιτερότητα καί τήν ἰδιάζουσαν προβληματικότητα, διὰ τούς ὡς ἄνω λόγους, τοῦ ἐκχωρηθέντος Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου, διό καί ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ ἄκρως νευραλγικοῦ αὐτοῦ

θέματος, από κανονικής και έκκλησιολογικής πλευράς ήτο λίαν προσεκτική και επιφυλακτική.

Καί ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος κ.Ιερώνυμος, σεβόμενος μέν τό δικαίωμα τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου νά χορηγῇ τό Αὐτοκέφαλον εἰς μίαν Τοπικήν Ἐκκλησίαν, προβληματιζόμενος δέ σοβαρῶς διά τήν ἐπιφυλακτικήν καί ἀρνητικήν στάσιν τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἔναντι τῆς Οὐκρανικῆς Αὐτοκεφαλίας καί πληροφορηθεῖς ἀρμοδίως περί τῆς ἀταξίας καί πλήρους ἀκαταστασίας τῶν μερίδων τῶν σχισματικῶν σέ θέματα κανονικῆς τάξεως, ἱερωσύνης καί κανονικῶν καί ἐγκύρων χειροτονιῶν, ἦτο καθ' ὅλον τό διάστημα τῆς Συνοδικῆς περιόδου «σύννους καί σκεπτόμενος» καί προβληματιζόμενος σοβαρῶς διά τό μεῖζον πρόβλημα τοῦ ὑπό τοιαύτας συνθήκας ἀποδοθέντος Αὐτοκεφάλου εἰς τήν Οὐκρανίαν καί τίς ὁλέθριες γιά τήν ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν συνέπειες αὐτοῦ.

4. Ἀπό τόν πρῶτο καιρό τῆς Συνοδικῆς μας περιόδου ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἐπρότεινε νά συγκληθῇ ἐκτάκτως ἡ Σεπτῇ Ἱεραρχία μας, νά ἐνημερωθῇ ἐπαρκῶς ἀπό τίς ἀρμόδιες Συνοδικές Ἐπιτροπές α) ἐπί τῶν Δογματικῶν καί Νομοκανονικῶν Ζητημάτων καί β) ἐπί τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, εἰς τάς ὁποίας προωθοῦντο ὅλα τά σχετικά κείμενα, καί νά ἀποφασίσῃ ἡ Ι.Σ.Ι. διά μυστικῆς ψηφοφορίας ἐάν θά ἀποδεχθῇ ἢ ὄχι τό τετελεσμένο γεγονός τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου. Μεσούσης δέ τῆς Συνοδικῆς περιόδου ὁ Μακαριώτατος ἐπρότεινε τήν παραπομπή τοῦ θέματος αὐτοῦ εἰς τήν τακτική σύγκλησι τῆς Ἱεραρχίας τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου. Μετά τό Πάσχα ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, ἐπηρεασθεῖς ἀπό τήν γνώμη Πανεπιστημιακοῦ Καθηγητοῦ, ἰσχυριζομένου ὅτι δέν ἔχει ἀρμοδιότητα ἡ Ι.Σ.Ι. νά ἀποφανθῇ καί ἀποφασίσῃ γιά τήν νέα αὐτή Αὐτοκεφαλία, ἀφοῦ εἰς οὐδέν παρόμοιο προηγούμενο Αὐτοκεφαλίας ἔλαβε θέσιν καί ἐφ' ὅσον τά πρεσβυγενῇ Πατριαρχεῖα καί οἱ ἄλλες Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίαι δέν ἔπραξαν κάτι παρόμοιο, ἔπαυσε νά συζητῇ τό θέμα παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς στήν προσεχῇ Τακτική Σύγκλησι τῆς Ἱεραρχίας, ὥσπου τήν τελευταία ἡμέρα τῆς Συνοδικῆς μας περιόδου (28-8-2019), καί δῆ τήν τελευταία ὥρα 2 μ.μ., ἡ Δ.Ι.Σ. ἀφοῦ ἤκουσε τούς Σεβ. Προέδρους τῶν προμνημονευθεῖσων Μονίμων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καί ὑπέβαλε ὠρισμένες ἐρωτήσεις, ἀρνήθηκε δέ ἐπίμονα διά τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Σεβ. Μεσογαίας καί ἄλλων Σεβ. Συνέδρων νά λάβῃ Ἀπόφασιν ἐπί τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου, κρίνασα ἐαυτήν ἀναρμοδίαν πρός τοῦτο, ἀπεδέχθη πρότασιν Σεβ. Συνοδικοῦ Συνέδρου νά ἀναγραφῇ εἰς τό Δελτίον Τύπου ὅτι ἡ Δ.Ι.Σ. ἀναγνωρίζει τό δικαίωμα τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου νά χορηγῇ Αὐτοκεφαλίαν καί τό προνόμιον τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου μας νά χειρισθῇ τό θέμα τοῦτο κατά τήν ἔμφρονα κρίσιν του.

Προσωπικῶς διεφώνησα μέ τήν πρότασιν αὐτήν, διότι ἀφ' ἑνός μέν προαισθάνθηκα τίς ἀρνητικές ἀντιδράσεις, πού θά προκαλοῦσε ἡ ἀποδοχή της -ὅπερ καί ἐπιβεβαιώθηκε ἐκ τῶν ὑστέρων μέ τήν διαφορετική ἀνάγνωσι πού ἔκαναν, ὅσοι τήν ἀνέγνωσαν- καί ἀφ' ἑτέρου διότι ἡ Αὐτοκεφαλία, κατὰ τό ἱερόν Πηδάλιον, δίδεται ἀπό τόν Οἶκουμ. Πατριάρχη Κων/πόλεως μόνον ἐντός τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἶκουμ. Θρόνου καί ὄχι εἰς ἑτέραν δικαιοδοσίαν, ὅπως εἶναι ἡ Οὐκρανία, ἀνήκουσα ἀπό 300 καί πλέον χρόνων εἰς τήν δικαιοδοσίαν τοῦ Ρωσικοῦ Πατριαρχείου. Καί, ἀκόμη, διότι κριθεῖσα ἡ ὑπόθεσις τῶν σχισματικῶν, ἀναθεματισμένων καί αὐτοχειρονήτων ὑπό τοῦ οἰκείου Πατριάρχου καί τῆς Πατριαρχικῆς Συνόδου τῆς Ρωσίας δέν ἐπεδέχετο ἔκκλητον προσφυγήν εἰς τόν Πατριάρχη Κων/πόλεως, ἄν καί Πρωτόθρονον, διότι αὐτές οἱ ὑποθέσεις ἀνακρίνονται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μόνον ὑπό τῆς ὁψέποτε συγκληθησομένης ἐπομένης Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Καί διά τό δεύτερο σκέλος τῆς προτάσεως δέν συνεφώνησα ὄχι ἐξ ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης εἰς τήν ἔμφρονα κρίσιν τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου κ. Ἱερωνύμου, ἀλλά διότι ἕνα τέτοιο κρίσιμο θέμα ὑψίστης σπουδαιότητος καί σημασίας ὄχι ἕνας, ὄχι 12, ἀλλά ἡ Ὀλομέλεια τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας μας εἶναι ἀρμοδία καί ἐπιβάλλεται συνοδικῶς νά τό διαχειρισθῇ. Γι' αὐτό ἡ ταπεινή μου πρότασις ἦτο : «ἡ Δ.Ι.Σ., ἀφοῦ ἄκουσε τούς Σεβ. Προέδρους τῶν ἀρμοδίων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου, παραπέμπει τό μεῖζον τοῦτο θέμα διά τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου της εἰς τήν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας».

5. Ταπεινῶς φρονῶ ὅτι, κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, πού συνιστοῦν σύντομη ἀναδρομή εἰς τήν πορείαν καί ἐξέλιξιν τοῦ ὅλου πολυκρότου καί πολυπλόκου Οὐκρανικοῦ ζητήματος, θά ἦτο ἄδικος ἡ κρίσις ὅτι ἡ Δ.Ι.Σ. ἔδωκε «λευκή ἐπιταγή» εἰς τόν Μακαρ. Πρόεδρον νά κλείσῃ τό ὅλο θέμα θετικά ὑπέρ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου. Τοῦ ἀνέθεσε μέ ἐμπιστοσύνη τήν πρωτοβουλία τοῦ ἔμφρονος χειρισμοῦ του καί ὄχι νά ἀποφασίσῃ ἐξ ὀνόματός της.

6. Πρός τιμήν του ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τήν Δ.Ι.Σ. διά τήν ἐμπιστοσύνην της εἰς τό πρόσωπόν του, ἐδήλωσε ὅτι δέν ἠμπορεῖ μόνος του νά σηκώσῃ ἕνα τόσο μεγάλο βάρος εὐθύνης καί γι' αὐτό θά φέρῃ τό θέμα εἰς τήν Σεπτῆ Ἱεραρχία.

Καί ἐπειδή τό περίπλοκο αὐτό κανονικό καί ἐκκλησιολογικό ζήτημα δέν λύεται «στό πόδι» ἢ μέ «μιά μονοκονδυλιά» πιστεύω -καί ἀπό τήν ταπεινή αὐτή ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας κάνω θερμότατη ἔκκλησι -ὅτι δέν εἶναι ὁ κατάλληλος χρόνος ἐπιλύσεώς του, τόν προσεχῆ Ὀκτώβριο, μετά τήν διεξαγωγή τῆς διαδικασίας γιά τήν ἐκλογή τριῶν Μητροπολιτῶν καί τριῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων, ἀλλά διά νά ἐκφρασθῇ καθὼς πρέπει τό ἱερό Σῶμα τῆς Σεπτῆς

Ίεραρχίας μας θά απαιτηθῇ ἔκτακτη σύγκλησις τῆς Ι.Σ.Ι. ἐπί διήμερον, καί

7. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐξηγήσεων παραθέτω πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας μου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων καί ὅσων ἄλλων Πατέρων καί ἀδελφῶν τό ἐπιθυμοῦν τά δύο προαναφερθέντα ἔγγραφα – ἀναφορές μου γιά τό Οὐκρανικό, τό ὁποῖο εὐχομαι ἀπό καρδίας νά ἐπιλυθῇ θεοφιλῶς καί θεαρέστως εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἡ ἐσπευσμένη ἐπίλυσίς του ὑπὸ τήν πίεσιν κοσμικῶν παραγόντων, τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, καί διὰ τήν προώθησιν γεωπολιτικῶν καί γεωστρατηγικῶν σχεδίων ἐδίχασε βαθύτατα τόν Οὐκρανικό λαό, ἐδίχασε τίς κατά τόπους Αὐτοκέφαλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίαις, ἀφοῦ ὅλες μαζί διαφωνοῦν μέ τήν ἀντικανονική ἐκχώρησι τῆς Αὐτοκεφαλίας στήν Οὐκρανία ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, ἐδίχασε τήν Διαρκή Ἱερά Σύνοδο, ἐδίχασε τό Ἅγιον Ὅρος, θά διχάσῃ καί τήν Σεπτή Ἱεραρχία μας.

Ἀναμένεται ἡ θεοφώτιστη διευθέτησις τοῦ σοβαρωτάτου αὐτοῦ θέματος διὰ τῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι Πανορθοδόξου Συνάξεως Προκαθημένων καί Ἐκπροσώπων τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Εὐκτέον εἶναι εἰς τήν Αὐτοκέφαλη Ὁρθόδοξη Ἑλλαδική μας Ἐκκλησία νά ἀποτραπῇ ἡ διαρχία. Νά μή προβαίνουν Σεβ. Ἱεράρχες σέ συλλειτουργίες, συμπροσευχές καί ἐκκλησιαστική κοινωνία μέ σχισματικούς καί ἀκοινωνήτους, οἱ ὁποῖοι δέν ἔχουν γίνει ἀποδεκτοί ἀπό τό σύνολον, σχεδόν, τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀλλά νά ἀναμένουν τήν Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας μας, ἡ ὁποία τούς ἐξέλεξε, τούς ἐχειροτόνησε καί τούς ἐνθρόνισε.

Περί τοῦ ἀκανθώδους αὐτοῦ Πανορθοδόξου προβλήματος ἐτοποθετήθησαν λίαν προσφάτως εὐθαρσῶς καί πεπαρησιασμένως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ.Σεραφεῖμ διὰ τοῦ ἀπό 12/9/2019 Ἀνακοινωθέντος τῆς κατ' αὐτόν Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς, ὁ Ἐλλογ. τ.Καθηγητής Δογματικῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ΑΠΘ κ.Δημήτριος Τσελεγγίδης, ἀπευθυνόμενος διὰ τῆς ἀπό 6/9/2019 ἐπιστολῆς του πρὸς τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί πλειάς Κληρικῶν, Μοναχῶν καί Λαϊκῶν δι' ἐπιστολῆς των πρὸς τήν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Σεπτέμβριος 2019).

Δι' αὐτῶν τῶν περισπουδάστων κειμένων τίθεται τό ὅλον Οὐκρανικόν ζήτημα τῆς «Αὐτοκεφαλίας», ἐπὶ κανονικῶν καί ἐκκλησιολογικῶν βάσεων, στίς τρομακτικές ἀποκλίσεις του ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Παράδοσι, σέ ὅλες του τίς διαστάσεις καί μέ ὅλες τίς ὁλέθριες προεκτάσεις του, δι' ὧν ἐπαπειλεῖται ἡ συνοχή καί ἐνότης ἀπασῶν τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν μέ ἀπρόβλεπτες συνέπειες.

Εἴθε ἅπαντες, Ἐπίσκοποι, λοιποὶ Κληρικοί, Μοναχοί καί ἀδελφοί Χριστιανοί νά θελήσωμε καί νά ἐπιδιώξωμε ἀπό καρδίας νά εὐαρεστήσωμε καί ἐν προκειμένῳ εἰς τόν Ἀρχηγόν τῆς Πίστεως καί τῆς Σωτηρίας μας Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί εἰς τήν Ἁγίαν Του Ὁρθόδοξον Καθολικὴν Ἐκκλησίαν, μὴ προσβλέποντες τό παράπαν εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου ἢ εἰς ἰδιοτελεῖ τινά ἀπολαυήν.

Ἡ προσευχή ὅλων μας διὰ τό Οὐκρανικὸ νά εἶναι θερμὴ καί διαρκὴς διὰ νά ἀποτραποῦν τά σχίσματα, οἱ διχασμοί καί οἱ διαιρέσεις καί νά δοξάζεται ἐν παντί καιρῷ καί πάσῃ ὥρᾳ τό πάντιμον καί μεγαλοπρεπές Ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.-

Α΄

Τό ὑπ' ἀριθμ. 308/29-5-2019 ἔγγραφον

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,

Εὐλογεῖτε·

Μετά τό πέρας τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τοῦ λήγοντος μηνός Μαΐου ἐ.ἔ. προάγομαι εὐσεβάστως νά καταθέσω ἐνώπιον Ὑμῶν καί τοῦ Σεπτοῦ Ἱεροῦ Σώματος τήν ἀκόλουθον ἐναγώνιον ἀνησυχίαν μου.

Ὁμολογουμένως ἡ πρόσκλησις τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κκ.ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ διὰ τόν ἐγκαινισμόν τοῦ Κέντρου Γεροντολογίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐνεποίησε ἀγαθὴν ἐντύπωσιν καί παρέσχε τήν καλὴν εὐκαιρίαν ἀποκαταστάσεως ἀγαθῶν σχέσεων καί ἀγαστῆς ἐν Κυρίῳ κοινωνίας τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς μετά τοῦ Πρωτοθρόνου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ἔπειτα ἀπό τήν παγεράν ἀτμόσφαιραν καί τά γεγονότα τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου. «Ἰδού δὴ τί καλόν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τό αὐτό» (Ψαλμ. ρλβ' 1).

Ὅμως, Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε, κατὰ τήν ταπεινήν μου ἄποψιν, ἀλλὰ καί κατὰ τήν γνώμην ἄλλων ἀγίων Ἀδελφῶν, ἐγένοντο κατ' αὐτάς ἐργώδεις καί σύντονοι προσπάθειαι καί ἐσπευσμένοι, ἴσως, κινήσεις τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν α) ἐπὶ τῶν Δογματικῶν καί Νομοκανονικῶν Ζητημάτων καί β) ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, κεχωρισμένοι καί ἀπό κοινοῦ, προκειμένου νά τοποθετηθῇ ἑκάτερα τούτων καί ἀμφότεραι διὰ κοινοῦ κειμένου ἐπὶ τοῦ φλέγοντος Οὐκρανικοῦ ζητήματος καί εἰσηγηθῶσιν ἀρμοδίως τά προσήκοντα τῇ Ἱερᾷ ἡμῶν Συνόδῳ. Συσκέψεις ἐπὶ συσκέψεων ἐντός τοῦ τριημέρου τῆς ἐν Ἀθήναις παραμονῆς τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Δέν ἔχω ὑπευθύνους πληροφορίας ἐκ τῶν συσκέψεων καί συνδιασκέψεων αὐτῶν. Ἦκούσαμεν μόνον ἐν Συνόδῳ τήν εἴδησιν παρά τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ.Παντελεήμονος, Συνοδικοῦ Συνδέσμου μετά τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Δογματικῶν καί Νομοκανονικῶν Ζητημάτων, ὅτι ὁ

Ἐλλογιμώτατος κ.Βλάσιος Φειδᾶς, Ὁμότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου καί Μέλος τῆς ἐν θέματι Ἐπιτροπῆς, ἔκαμε εἰσήγησιν ὑπέρ τῆς Αὐτοκεφαλίας τῆς «νέας Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας».

Ὁμολογῶ ὅτι μέ ἐξέπληξε δυσμενῶς ἡ πληροφορία αὐτή, Μακαριώτατε, διὰ τό βεβιασμένον τῆς ἐντός τριημέρου ἐξαγωγῆς συμπερασμάτων καί πορισμάτων ὑπό τῶν ἐν λόγῳ Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν. Ἐγεύθην τῆς πικρίας, τῆς ὁποίας καί Ὑμεῖς ἐγεύθητε τόν παρελθόντα Ὀκτώβριον, ὅταν τό ΣτΕ ἔσπευσε νά ἐξαγάγῃ χαριστικήν ἀπόφασιν διὰ τόν Παναγιώτατον Πατριάρχην μας, σχετικῶς μέ τήν ὑπόθεσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί τοῦ κτήματος Προμπονά. «Καί ἰδού πλεῖον (Προμπονά) ὦδε» (πρβλ. Λουκ. ια' 31-32).

Ἡ ἐξ ἀρχῆς Ὑμετέρα τοποθέτησις καί σύστασις ἐπὶ τοῦ Οὐκρανικοῦ θέματος ἦτο καί εἶναι νά ἐξετασθῇ καί θεωρηθῇ ἀπό πάσης πλευρᾶς τό φλέγον καί περίπλοκον αὐτό ζήτημα ὑπό τῶν ἐν θέματι ἀρμοδίων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ὑπό τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί ἐν τέλει ὑπό τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας ἡμῶν, ἥτις καί θά ἀποφανθῇ σχετικῶς ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ, ἀφοῦ γίνῃ συνολικὴ θεώρησις τοῦ ὅλου αὐτοῦ προβλήματος καί μελετηθοῦν ἐπισταμένως ἅπαντα τά σχετικὰ ἔγγραφα καί ὑπομνήματα.

Ταπεινῶς φρονῶ ὅτι τό πολυδαίδαλον καί πολύπλοκον αὐτό θέμα τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου, εἰς οὗς καί δι' οὗ τρόπου ἐχορηγήθη, χρήζει πολλῆς καί ἐμπεριστατωμένης μελέτης, θερμῶν καί κατανυκτικῶν προσευχῶν καί πρωτίστως τοῦ τηλαυγοῦς φωτισμοῦ τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Δέν εἶναι δυνατόν εἰς λαϊκός, ὅσῃν λιπαράν ἐπιστημονικὴν καί θεολογικὴν γνῶσιν καί ἄν ἔχῃ, νά ἀποφανθῇ ἐφ' ἐνός τόσον εὐαισθήτου κανονικοῦ καί ἐκκλησιολογικοῦ ζητήματος, ὅταν μάλιστα ἀκοινώνητοι – σχισματικοί, καθηρημένοι καί ἀναθεματισμένοι Ἐπίσκοποι «ἐχειροτόνησαν», μετὰ τάς ὡς ἄνω σοβαρωτάτας ἐκκλησιαστικὰς ποινάς, ἐτέρους «Ἐπισκόπους» καί «Κληρικούς». Σέβομαι τήν προσωπικότητα καί τήν ἐπιστημονικὴν κρίσιν τοῦ Ἐλλογ. Καθηγητοῦ κ.Βλασίου Φειδᾶ, ἀλλὰ θεωρῶ ὅτι δέν εἶναι φρόνιμον καί λυσιτελές νά περιορισθῶμεν εἰς τήν γνώμην ἐνός καί μόνου σοβαροῦ κατὰ τά ἄλλα ἐπιστήμονος. Τοσοῦτον μάλιστα, καθ' ὅσον ἕτερος συνάδελφος αὐτοῦ Ὁμότιμος Καθηγητής, ὁ Ἐλλογιμώτατος κ.Παναγιώτης Μπούμης τῆς ἑδρας τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, ἔχει ἀλλοίαν τοποθέτησιν ἐπὶ τοῦ Οὐκρανικοῦ ζητήματος.

Πρός δέ τούτοις ἐπιτραπήτω μοι νά πιστεύω ὅτι χρήζει περαιτέρω ἐρεῦνης καί ἐξετάσεως τό ὡς εἴρηται Κανονικοῦ καί Ἐκκλησιολογικοῦ χαρακτῆρος θέμα, διό καί εὐσεβάστως ὑποβάλλω δύο εἰσέτι σχετικὰ μελετήματα, τά ὁποῖα μοί ἀπεστάλησαν προσωπικῶς καί δέν γνωρίζω ἐάν ὑπεβλήθησαν ἐπισήμως τῇ Ἱερᾷ ἡμῶν Συνόδῳ πρὸς ἐνημέρωσιν καί σφαιρικὴν θεώρησιν ἐπὶ τοῦ ὅλου Οὐκρανικοῦ

προβλήματος υπό τῶν Σεβασμιωτάτων ἀποστολέων αὐτῶν. Πρόκειται, ἀφ' ἑνός, διὰ τό 23σέλιδον ὑπόμνημα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βιδυνίου κ.Δανιήλ τοῦ Πατριαρχείου Βουλγαρίας (τό ὁποῖον, ὡς γράφει, ἔχει καταθέσει προηγουμένως εἰς τήν οἰκείαν Πατριαρχικήν Σύνοδον) καί, ἀφ' ἑτέρου, διὰ τήν 4σέλιδον ἐπιστολήν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μπορίσπολ καί Μπροβαρί, Πρωτοσυγκελλεύοντος τῆς Οὐκρανικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς Προεδρευομένης ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.Ὁνουφρίου. Ἀμφότερα εἶναι ἀξιόλογα καί περισπούδαστα κείμενα ἱστοικοῦ, κανονικοῦ καί ἀπεικονιστικοῦ τῆς ἐνεστώσης ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως ἐνδιαφέροντος, τά ὁποῖα, τιθέμενα ὑπ' ὄψιν τῶν ὡς ἄνω Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, δύνανται νά διαφωτίσουν ἔτι περισσότερο καί ἐναργέστερον τό συζητούμενον θέμα.

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,

Ἐδόθη ἡ ἐντύπωσις εἰς ἐκκλησιαστικούς κύκλους ἐκ τῆς θερμῆς ὑποδοχῆς τοῦ Παναγ. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κκ.ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, προδραμοῦσα ὅλων τῶν λοιπῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι διατηροῦν σοβαράς ἐπιφυλάξεις καί ἀντιρρήσεις ἐπὶ τοῦ Κανονικοῦ καί Ἐκκλησιολογικοῦ προβλήματος τούτου, χωρεῖ εἰς ἀποδοχήν τῆς ἐπὶ τοῦ Οὐκρανικοῦ δεδηλωμένης θέσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί ὑπολείπεται πλέον ἡ ἐπίσημος ἐπικύρωσις αὐτῆς ὑπό τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας ἡμῶν τόν προσεχῆ Ὀκτώβριον. «Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου, πρόσχωμεν», Μακαριώτατε. Μέχρι πρότινος, πρό τῆς ἐλεύσεως τοῦ Παναγιωτάτου, ἴσχυε κατά τεκμήριον ἡ ἀρχή : «σπεῦδε βραδέως». Εὐκτέον εἶναι νά μή ἀποστῶμεν αὐτῆς τῆς γραμμῆς ὑπό τό κράτος πιεστικῶν κινήσεων καί πειθαναγκασμοῦ. Ἐάν ἡ ὑπόθεσις Προμπονά εἶναι σοβαρόν κανονικόν θέμα καί συνιστᾷ ἀντικανονικήν εἰσπήδησιν εἰς ἐτέραν ἐκκλησιαστικήν δικαιοδοσίαν, τό Οὐκρανικόν πρόβλημα εἶναι ζήτημα ἀσυγκρίτως μείζονος κανονικῆς σημασίας, ἀφορῶν εἰς τόν κλονισμόν τῆς εἰρήνης, τῆς ἐνότητος καί τῆς ἱεροκανονικῆς τάξεως τῆς Οὐκρανικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί συμπάσης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἄς μή μηκύνω ἔτι πλέον τόν λόγον, ἀλλά νά μοῦ ἐπιτραπῇ συγκλείων τήν παροῦσαν ἐπιστολικήν ἐπικοινωνίαν μας, νά σταθῶ ἐπ' ὀλίγον εἰς τήν ἐνημέρωσιν, τήν ὁποίαν ἐκάματε εἰς τήν Διαρκῇ Ἱεράν Σύνοδόν μας, τήν ἐπομένην τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου εἰς τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν. Μεταξύ ἄλλων εἶπατε εἰς τόν Οἶκ. Πατριάρχην μας, νά μή δώσῃ τό Οἶκουμ. Πατριαρχεῖον τό ὄνομα τῆς Βορείου Μακεδονίας εἰς τήν μέχρι σήμερον σχισματικήν «Ἐκκλησίαν» τῶν Σκοπίων, ἀλλά μετά τήν ἀπόδοσιν τῆς Αὐτοκεφαλίας εἰς αὐτήν νά τήν ὀνομάσῃ Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἀχρίδος.

Συγχωρήσατέ μοι δύο τινα νά ἐπισημάνω ἐπ' αὐτῆς τῆς προτάσεως. Ἄν γίνῃ ἡ ἀποδοχή καί ὑπό τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου ὡς ὀρίζει ὁ ἐκδοθεὶς Πατριαρχικός Τόμος, θά προκύψῃ ὅτι δέν ἔχομεν ἀντίρρησην νά ἐκκλησιαστικοποιηθοῦν καί οἱ σχισματικοὶ τῶν Σκοπίων, ἀφοῦ τά γεωπολιτικά σχέδια καί αἱ ἰσχυραὶ δυνάμεις αὐτό ἀπαιτοῦν (αὐτό εἶναι τό ἕνα) καί ὅτι συμφωνοῦμεν μέ τήν ἀναγνώρισίν των ὡς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἀχρίδος (τό δεύτερον). Ὅμως, ἐνταῦθα ἀναφύονται δύο μεγάλα προβλήματα καί ἐρωτήματα : 1. Τό Πατριαρχεῖον Σερβίας ἀποδέχεται αὐτήν τήν λύσιν καί ἔχει διερευνηθῇ εἰς βάθος τό πρόβλημα τοῦ σχίσματος τῆς «Ἐκκλησίας» τῶν Σκοπίων; τό ἕνα. Καί 2. Κατά πόσον δύνανται ἅπασαι αἱ κατά τόπους Αὐτοκέφαλοι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, αἱ ὁποῖαι ἀντιμετωπίζουν ὡς σχισματικήν τήν «Ἐκκλησίαν» τῶν Σκοπίων, νά δεχθοῦν τήν κανονικὴν ἀποκατάστασίν της, καί μάλιστα ὑπό τόν τίτλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀχρίδος, τόν ὁποῖον φέρει κανονικῶς ὁ πολὺαθλος καί μαρτυρικός Ἀρχιεπίσκοπος Ἀχρίδος κ. Ἰωάννης, τόν ὁποῖον παγκοίνως ἀποδέχονται καί ἀναγνωρίζουν ὡς Κανονικόν ἅπασαι αἱ κατά τόπους Ὁρθόδοξοι Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι; Μὲ ἄλλα λόγια θά ἐπαναληφθῇ τό ἐν τῇ Οὐκρανίᾳ γενόμενον προσφάτως κανονικόν ἀτόπημα: Νά ἀποχαρακτηρισθῇ καί νά «ξεβαπτισθῇ», κατὰ τό κοινῶς λεγόμενον, ὁ κανονικῶς κεχειροτονημένος καί ἐνθρονισμένος Μητροπολίτης ἢ Ἀρχιεπίσκοπος, μέ ἀπόφασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, παύομενος δηλονότι ἐκ τῶν ποιμαντικῶν καί διοικητικῶν εὐθυνῶν αὐτοῦ καί ἀντικαθιστάμενος δίκην Νομάρχου ἢ Περιφερειάρχου ὑπὸ ἑτέρου, ἀνήκοντος μέχρι τότε εἰς τήν παράταξιν τῶν σχισματικῶν καί ἀκοινωνήτων καί φέροντος πλέον τόν αὐτόν τίτλον, ἐνῶ εὐρίσκονται ἐν διαφωνίᾳ πρὸς τοῦτο αἱ λοιπαὶ Αὐτοκέφαλοι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι. Τί λυπηρότερον τούτου!

Καί διὰ νά δώσω, ἐν κατακλείδι, μίαν ἀπάντησιν εἰς τυχόν σκανδαλισθέντας Ἀδελφούς ἐκ τῆς ἀπουσίας μου ἀπὸ παρατεθέν ἐπίσημον Γεῦμα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου σημειῶνω τό ἑξῆς : Ὅντως ἐλυπήθην ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Παναγιώτατος, παρὰ τήν καθολικὴν διαφωνίαν καί ἐπιφύλαξιν πασῶν τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν διὰ τήν

οὕτω πως δοθεῖσαν Αὐτοκεφαλίαν ἐν τῇ Οὐκρανίᾳ, ἐμμένει ἀνυποχωρήτως εἰς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, πειρώμενος παντὶ τρόπῳ νὰ μεταπείσῃ καὶ προσεταιρισθῇ ταύτας. Ὡσαύτως, ἐδοκίμασα βαθεῖαν λύπην καὶ πικρίαν ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ κράτους τῶν Σκοπίων ὡς κράτος «Βορείου Μακεδονίας» καὶ ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου καὶ τῆς προθέσεώς του νὰ ἀναγνωρισθῇ, ὡς Αὐτοκέφαλος ἡ σχισματικὴ «ἐκκλησία» τῶν Σκοπίων, ὡσὰν νὰ μὴ συνέβῃ τίποτε διὰ τὴν καθόλου Ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν ἐκ τῆς παρομοίας περιπτώσεως τοῦ λεγομένου Οὐκρανικοῦ ζητήματος. Σεῖς πρό καιροῦ, Μακαριώτατε, ὅταν ἐκλήθητε ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἁγίου Μαρωνείας διὰ τοὺς ἑορτασμούς τῆς 100ετίας ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θράκης, ἐπηρεασθέντες ἐκ τῆς ὑποδοχῆς ὑπὸ τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως τῶν Σκοπίων ὡς ἐκπροσωποῦντος τὸ Κράτος τῆς «Βορείου Μακεδονίας», εἶπατε εἰς τὸν ἅγιον Ἀδελφόν ὅτι ἔπρεπε ἐν σώματι νὰ εἶχον ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν των οἱ τῆς Βορείου Ἑλλάδος Μητροπολίται, διαμαρτυρόμενοι διὰ τοῦτο. Ἡ ταπεινότης μου ἐν λύπῃ πολλῇ διὰ τε τὸν ἐπίσημον χαρακτηρισμόν ἐκ Πατριαρχικῶν χειλέων τοῦ κράτους τῶν Σκοπίων ὡς κράτους τῆς «Βορείου Μακεδονίας» καὶ τὴν πρόθεσιν ἀποδόσεως τῆς Αὐτοκεφαλίας εἰς τοὺς σχισματικούς τῶν Σκοπίων ἔκρινε ταπεινῶς ὅτι δέν θά ἦτο θεάρεστος ἡ συνενωχία καὶ ἡ ἀνταλλαγή φιλοφρονήσεων, ὅταν ἡ Κανονικὴ Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας μέ τὸν Μακαριώτατον Προκαθήμενόν της κ.Ὀνούφριον, τοὺς 90 Ἀρχιερεῖς, τὰς 12.500 ἐνορίας, τὰς 250 Ἱεράς Μονάς μέ τὰς 5 χιλιάδας τῶν μοναζόντων καὶ τὰ ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν εἶναι λίαν ἐμπερίστατος εὕρισκομένη ἐν διωγμῷ. Διὰ τοῦτο ἐπέλεξα ἡ ἀπουσία μου νὰ ἀποτελέσῃ μίαν σιωπηρὰν διαμαρτυρίαν δι' ὅλα τὰ ἀνωτέρω, χωρὶς αὐτό νὰ σημαίνῃ ἀσέβειαν καὶ περιφρόνησιν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Παναγιωτάτου, Ἐπὶ δέ τούτοις, ἀσπαζόμενος Ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ καὶ ἐξαιτούμενος τὰς Πρωθιεραρχικὰς Ὑμῶν εὐχὰς, διατελῶ,

Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ἐλάχιστος ἐν Ἐπισκόποις

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθήρων Σεραφεῖμ

Β'

Τό ὑπ' ἀριθ. 396/23-7-2019 ἔγγραφον

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,

Εὐλογεῖτε·

Εὐσεβάστως προάγομαι νὰ ἀναφέρω Ὑμῖν καὶ τῇ περὶ Ὑμᾶς Ἱερᾷ ἡμῶν Συνόδῳ τὰ κάτωθι:

1. Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ εἰς δήλωσίν Του πρὸς τὸ πλήρωμα τῆς «νέας Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας», δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ἱστοσελίδα «Ρομφαία», διαβεβαιώνει τούς ἐκεῖσε χριστιανούς περὶ τὸ ὅτι αἱ κατὰ τόπους Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι καὶ πρώτη ἐξ ὧν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἀναγνωρίσουν τὴν «νέαν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν» αὐτῶν.

Καὶ ὅσον ἀφορᾷ μὲν εἰς τὰς ἄλλας Αὐτοκεφάλους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας εἶναι ἰδικόν των θέμα. Ἡ βεβαία πληροφορία τοῦ Παναγιωτάτου, ὅμως, διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος πόθεν ἀρύεται;

Συγχωρήσατέ με, Μακαριώτατε, ἡ ἐρώτησίς μου, ἡ ὁποία ἐμβάλλει ἀνησυχίας καὶ εἰς πολλούς ἄλλους Ὁρθοδόξους πιστούς, Κληρικούς, Μοναχοὺς καὶ Λαϊκοὺς, οὐδόλως ἔχει ἐριστικά κίνητρα, ἀλλὰ καλοπίστως καὶ εὐλαβῶς διερωτᾷται τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τί ἐμεσολάβησε διὰ νὰ ὁμιλῇ μετὰ βεβαιότητος ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης καὶ νὰ προδιαγράψῃ τὴν ἔκβασιν τοῦ ἀκανθώδους τούτου ζητήματος;

2. Κατὰ τὴν προλαβοῦσαν Συνεδρίαν τῆς ΔΙΣ τῆς 26ης Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος κατήρτισε τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν Συνεδριῶν τῆς Τακτικῆς Ἱεραρχίας τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου (ἀπὸ 8ης ἕως 11ης Ὀκτωβρίου 2019). Εἰς τὰ θέματα ἡμερησίας διατάξεως τῶν ὡς ἄνω Συνεδριῶν τῆς Ι.Σ.Ι. δέν συμπεριελήφθη καὶ τὸ θέμα τῆς ἀναγνωρίσεως ἢ μὴ ὑπὸ τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας τῆς καθ' ὃν τρόπον καὶ εἰς οὓς ἐδόθη ἡ Αὐτοκεφαλία ἐν Οὐκρανίᾳ «νέας Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας» ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἃν καὶ εἶχεν ἀποφασισθῇ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐνεστώσης 162ας Συνοδικῆς Περιόδου, προτάσει Ὑμῶν τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς, ἡ συζήτησις τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Εἰς ἐρώτησιν μου πρὸς τὴν Μακαριότητά Σας διατί συνέβη τοῦτο, ἐνῶ ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. ἡ παραπομπή τοῦ Οὐκρανικοῦ τούτου ζητήματος εἰς ἑκτακτον σύγκλησιν τῆς Ι.Σ.Ι., καὶ ἀργότερον, ὅταν ἐπανεφέρθη τὸ θέμα, Ὑμεῖς ἐπροτείνατε νὰ συζητηθῇ εἰς Συνεδρίαν τῆς Τακτικῆς Συνελεύσεως τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον, ἐδώκατε τὴν ἀπάντησιν ὅτι Σᾶς συνεβούλευσε κάποιος Καθηγητὴς Πανεπιστημίου (χωρὶς νὰ ἀναφέρητε τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ) ὅτι δέν νομιμοποιεῖται ἡ ἡμετέρα Ι.Σ.Ι. νὰ λάβῃ Ἀπόφασιν περὶ ἀναγνωρίσεως ἢ μὴ τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου, καθ' ὅσον μάλιστα οὐδεμία ἄλλη Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία ἔπραξε τοῦτο. Ὅμως, δέν πρέπει νὰ διαφεύγῃ τῆς προσοχῆς μας ὅτι, ἐνῶ καμμία ἄλλη Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία δέν ἔκρινεν ἐπισήμως τὸ ζήτημα τῆς Αὐτοκεφαλίας ἐν Οὐκρανίᾳ, παρὰ ταῦτα ἅπασαι δέν ἀποδέχονται ἐν τῇ λειτουργικῇ πράξει τὸ γενόμενον, ὅπερ καὶ θεωρεῖται ὡς τὸ μεῖζον. Οὐδεμία μνημονεύει ἐν τοῖς Διπτύχοις τὸν ἀνυψωθέντα εἰς «Προκαθήμενον τῆς Οὐκρανικῆς Αὐτοκεφάλου

Ἐκκλησίας».

3. Ἐπ' αὐτοῦ συγχωρήσατέ μοι νά παρατηρήσω δύο τινά :

α) Ἐπί τῆς προτάσεως αὐτῆς τοῦ Ἐλλογιμωτάτου κ.Καθηγητοῦ δέν ἀπεφάσισε θετικῶς ἢ ἀρνητικῶς ἡ Δ.Ι.Σ., ἀλλ' ἀπλῶς ἀνεκοινώθη αὕτη ὑφ' ὧν ὡς ληφθεῖσα ἀπόφασις καί β) Ἡ ὑπόδειξις αὐτή εἶναι εὐλογοφανῆς καί κατὰ τήν ταπεινήν μου ἀντίληψιν ἐνέχει σοφιστικήν καί ὄχι σοφὴν θεώρησιν τοῦ φλέγοντος αὐτοῦ ζητήματος.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ ἐπ' αὐτοῦ νά δώσω τάς ἀκολουθοῦς ἐξηγήσεις: Ἡ Σεπτῇ ἡμῶν Ἱεραρχία, κατὰ τήν ἀρχικὴν ἀπόφασιν τῆς ἐνεστῶσης Δ.Ι.Σ., δέν θά ἐξήταζε τό θέμα ἂν τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἔχει τό δικαίωμα νά χορηγῇ τήν Αὐτοκεφαλίαν εἰς τινὰ Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπαρχίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου (π.χ. εἰς Ἀμερικὴν, Αὐστραλίαν ἢ ἕτερον κράτος ὑπαγόμενον εἰς τήν ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πρωτοθρόνου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου), θέμα τό ὁποῖον εἶναι ἀπολύτως λελυμένον καί διὰ τό ὁποῖον εἶναι σαφέστατα σύμφωνον τό Ἱερὸν Πηδάλιον τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων.

Τό ὀξύτατον κανονικόν πρόβλημα εἶναι ὅτι ἡ Αὐτοκεφαλία ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς δύο παρατάξεις σχισματικῶν, ἀναθεματισμένων καί καθηρημένων, ἐνῶ ὁ νέος «Προκαθήμενος τῆς Αὐτοκεφάλου Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας κ.Ἐπιφάνιος» δέν ἔχει κανονικὴν Ἱερωσύνην καί Ἀρχιερωσύνην ὡς «χειροτονηθεὶς» ὑπὸ τοῦ καθηρημένου, ἀναθεματισμένου καί σχισματικοῦ «Πατριάρχου Κιέβου κ.Φιλαρέτου», ὡς παρομοίως καί πολλοὶ ἄλλοι «Ἀρχιερεῖς καί Ἱερεῖς» τῶν ὡς εἴρηται δύο σχισματικῶν παρατάξεων ἐν Οὐκρανίᾳ. Καί τό σπουδαιότερον : ὁ Κανονικὸς Μητροπολίτης Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.Ὀνούφριος «ἀπεχαρακτηρίσθη» πρό τῆς χορηγήσεως τῆς Αὐτοκεφαλίας εἰς τοὺς σχισματικούς τῆς Οὐκρανίας ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καί δέν εἶναι πλέον κατ' αὐτόν ὁ Μητροπολίτης Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας, (ὡς ἐάν ἦτο στρατηγός καί καθηρέθη τοῦ ἀξιώματός του), ἐνῶ παρὰ ταῦτα ἅπασαι αἱ Αὐτοκέφαλοι καί γενικῶς αἱ κατὰ τόπους Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι αὐτόν μὲν ἀναγνωρίζουν ὡς τὸν Κανονικὸν Μητροπολίτην Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας, τὴν δέ «νέαν Αὐτοκέφαλον Οὐκρανικὴν Ἐκκλησίαν» ἀγνοοῦν καί παραθεωροῦν. Αἱ προβαλλόμεναι παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου αἰτιάσεις πρὸς τὴν ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Ὀνούφριον Κανονικὴν Ἐκκλησίαν περὶ τό ὅτι, ἐνῶ ἐκλήθησαν ἐπισήμως νά συναποτελέσουν μετὰ τῶν δύο σχισματικῶν παρατάξεων τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Οὐκρανίας ἡρνήθησαν, λογίζονται ὡς ἀνίσχυροι, διότι δέν ἀπεδέχθησαν τὴν πρόσκλησιν καθότι ὑφίστανται οἱ προμνημονευθέντες ἰσχυροὶ κανονικοὶ καί ἀποτρεπτικοὶ λόγοι, οἱ ὁποῖοι βαρύνουν τοὺς σχισματικούς, καθηρημένους, ἀχειροτονήτους καί ἀναθεματισμένους «Κληρικούς», τοὺς

συλλήβδην, αὐθωρεί καί παραχρήμα, δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «ἀποκαθαρθέντας» καί «ἀποκατασταθέντας».

4. Αὕτῃ εἶναι, πιστεύω, ἡ ὠμή ἀλήθεια καί πραγματικότης, Μακαριώτατε καί ἅγιοι Πατέρες καί συνεπίσκοποι Ἀδελφοί. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος, διερμηνεύων τήν Ἀπόφασιν τῆς περί αὐτόν Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς τό ἀπό 14ης Ἰανουαρίου 2019 Ἀρχιεπισκοπικόν του Γράμμα πρὸς τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, διεκτραγωδεῖ τό δράμα τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας καί στιγματίζει τήν ἐξ ἀκοινωνήτων, καθηρημένων, ἀχειροτονήτων – καί δὴ τοῦ ὥς «Προκαθημένου τῆς Αὐτοκεφάλου Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας» φερομένου κ. Ἐπιφανίου – καί σχισματικῶν συγκροτηθεῖσαν «Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν», παραγκωνισθείσης τῆς ἐκεῖσε κανονικῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τόν Μητροπολίτην Κιέβου κ. Ονούφριον.

Θεωρεῖται, λοιπόν, σοφιστική καί ὄχι σοφή ἡ θεώρησις τοῦ Ἑλλογ. κ. Καθηγητοῦ, ἀφοῦ παραθεωρεῖ ἅπαντα τά ὥς ἄνω, τά ὁποῖα προδήλως προσκρούουν εἰς τοὺς Θεῖους καί Ἱερούς Κανόνας τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, τό Κανονικόν Δίκαιον Αὐτῆς καί τήν ἐν Αὐτῇ Ἱεροκανονικὴν τάξιν, καί

5. Ἡ Σεπτὴ ἡμῶν Ἱεραρχία κατὰ ταῦτα δέν θά ἐστίαζε, προφανῶς, τήν προσοχήν Αὐτῆς εἰς τήν δυνατότητα καί τό δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου νά χορηγῇ τήν Αὐτοκεφαλίαν εἰς Ἐπαρχίας – Κράτη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἀλλὰ εἰς τό ἄν ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας κωλύεται ἢ μὴ ἐκ τῆς οὕτω πως δοθείσης Αὐτοκεφαλίας εἰς σχισματικούς, ἀναθεματισμένους, καθηρημένους καί ἀχειροτονήτους «Ἐπισκόπους» καί λοιπούς «Κληρικούς» καί συνεπῶς, ἂν Ὑμεῖς, ὁ Μακ. Προκαθήμενος αὐτῆς Ἱερουργοῦντες ὡς Πρωθιεράρχης καί Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος δύνασθε ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων νά μνημονεύητε εἰς τήν Μεγάλην Εἵσοδον καί τά Δίπτυχα ἢ καί τό βασικώτερον νά συλλειτουργῇτε μετὰ τοῦ «νέου Προκαθημένου» κ. Ἐπιφανίου. Αὐτό εἶναι τό οὐσιῶδες θέμα καί τό ζητούμενον. Καί αὐτό δέν δικαιοῦται ἀπλῶς, ἀλλ' εἶναι ὑποχρεωμένη νά τό κρίνῃ ἀρμοδίως καί ἀπαραιτήτως μέ ἱεροκανονικά κριτήρια ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας μας.

Ἐπομένως ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, αἰρομένη εἰς τό ὕψος τῶν περιστάσεων, θά ἔδει, συνερχομένη ἄνευ ἐπιβραδύνσεως τινος, νά εἶπῃ ὡς εἷς ἄνθρωπος, μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, ἀλλὰ καί τοῦ ἐπιβεβλημένου αἰσθήματος εὐθύνης ἔναντι Θεοῦ καί ἀνθρώπων, τό «οὐκ ἔξεστι παραβαίνειν τοὺς Ἱερούς Κανόνας καί παραθεωρεῖν τήν κανονικὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας». Εἰς τοιαῦτα κρίσιμα καί κατεπείγοντα θέματα ταπεινῶς φρονῶ ὅτι δέν χρειάζεται ἢ ἐπ' ἀόριστον ἀναμονή καί ἡ τήρησις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πρωτοκόλλου. Ἄλλωστε εἶναι γνωστόν ὅτι τά βλέμματα τῶν λοιπῶν Αὐτοκεφάλων κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων

Ἐκκλησιῶν εἶναι ἐστραμμένα εἰς τήν Ἑλληνορθόδοξον Πατρίδα μας καί τήν Ἑλλαδικήν μας Ἐκκλησίαν, παρ' ἧς τήν ἐπιβεβλημένην κίνησιν καί πρωτοβουλίαν ἀναμένουν.

Μακαριώτατε, ἅγιοι Ἀδελφοί Συνοδικοί,

Ἦδη, σύν Θεῷ, τέλος Αὐγούστου λήγει ἡ ἐνιαύσιος Συνοδική θητεία τῆς παρούσης Συνοδικῆς περιόδου καί παραδίδομεν τήν σκυτάλην εἰς τοὺς ἐπομένους Συνοδικούς μας Ἀδελφούς.

Κατά τήν προσωπικήν μου ἐκτίμησιν τό ζήτημα τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου ἦτο τό βασικώτερο καί κυριώτερο θέμα τῆς ληγούσης αὐτῆς Συνοδικῆς Περιόδου. Μέ τήν εὐλογίαν Σας ἔκαμα μίαν σύντομον ἀνασκόπησιν αὐτοῦ εἰς τήν παροῦσαν ἀναφοράν μου.

Παρά τά προηγηθέντα καί προαναφερθέντα κατέληξε τό θέμα αὐτό νά μὴν συμπεριληφθῇ εἰς Ἡμερησίαν τινα Διάταξιν τῶν Συνεδριῶν τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου. Νά εἶναι εὐλογημένον. Ὅμως, ὡς ἐλέχθη, ἡ παρά ταῦτα διαβεβαίωσις τοῦ Παναγιωτάτου ὅτι ἡ Ἑλλαδική ἡμῶν Ἐκκλησία πρώτη θά ἀναγνωρίσῃ τό ἐν Οὐκρανίᾳ γενόμενον κανονικόν ἀτόπημα τῆς εἰς τοὺς σχισματικούς δοθείσης Αὐτοκεφαλίας εἶναι λίαν ἀνησυχητικόν. Ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἱεροῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί μέ μίαν γνωμοδότησιν ἐνός ἢ καί ἄλλων Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τήν ἀρμοδίαν Ἐπιτροπὴν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Ζητημάτων εἶναι δυνατόν νά ἀποδεχθῇ τό γενόμενον ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί νά προκύψῃ ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία ἢ συλλειτουργία μετὰ τοῦ «Προκαθημένου τῆς νέας Αὐτοκεφαλίου Ἐκκλησίας» καί τῶν σύν αὐτῷ; Εἶναι δυνατόν Ὑμεῖς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος νά ἔχητε, ἐκπροσωποῦντες τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀναφοράν εἰς τά Δίπτυχα καί συλλειτουργίαν μετὰ τοῦ ὡς εἴρηται «Προκαθημένου»;

Αὐτά τά ἐρωτήματα εἶναι καίρια καί πολύ κρίσιμα. Καί ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νά εἶπω ὅτι φοβοῦμαι ὅτι θά ἀποτελέσουν τήν πέτραν σκανδάλου καί τήν ἀφορμὴν βαθέος σχίσματος ἐντὸς τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Θά εὐχῶμαι ἐκ μέσης καρδίας νά διαψευσθῶ καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τοὺς φόβους καί τὰς προβλέψεις μου αὐτάς καί νά μὴ συμβῇ τίποτε τό λυπηρόν καί ὀδυνηρόν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἀγιωτάτης μας Ἐκκλησίας. Ἡ ἀνησυχία καί ἀγωνία ἐμοῦ καί πολλῶν ἄλλων Κληρικῶν, Μοναχῶν καί Λαϊκῶν κορυφοῦται.

Εἶδατε ὅτι ἡ «νέα Αὐτοκεφαλία» ἐδίχασε τά μέλη της καί «ὁ Πατριάρχης τοῦ Κιέβου Φιλάρετος» διέρρηξε «τόν χιτῶνα της». Δέν θά εἶναι ἄκρως λυπηρόν καί ἐπώδυνον νά ἐπικρατήσῃ ὁ διχασμός καί ἡ διαίρεσις εἰς τήν ἡμετέραν Ἀγίαν

Ἐκκλησίαν, παρόμοιόν τι πρός τό Παλαιοημερολογητικόν σχίσμα; Εἴθε, εἴθε νά διαψευσθοῦν οἱ φόβοι μου ἐξ ὁλοκλήρου.

Ἐξαιτοῦμαι, Μακαριώτατε, τήν συγγνώμην καί τήν ἀνοχήν Σας διὰ τήν παρέμβασίν μου αὐτήν εἰς τό τόσον ἀκανθῶδες καί παρακεκινδυνευμένον ζήτημα. Τό θέμα αὐτό φοβοῦμαι ὅτι θά ἀναστατώσῃ ὄχι μόνον τήν Ἑλλαδικήν μας Ἐκκλησίαν, ἀλλά καί σύμπασαν τήν Ὁρθοδοξίαν. Παρ' ὅτι αἰσθάνομαι ὅτι θά θεωρηθῇ ὡς ἄχαρις καί φορτική ἡ κίνησίς μου αὕτη, ἐν τούτοις θέλω διά λόγους συνειδησιακοῦς νά ἀκουσθοῦν, πρό τῆς λήξεως τῆς Συνοδικῆς μας θητείας, αἱ ἀγωνιώδεις ἀνησυχίαι καί οἱ προβληματισμοί μου. Ὁ Παντογνώστης Κύριος καί Θεός μας γνωρίζει τά κίνητρα καί τάς προθέσεις μου καί εἰς αὐτό ἐπαναπαύομαι.

**Ἐπί δέ τούτοις, ὑποσημειούμενος διατελῶ,
Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ
Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Κυθήρων Σεραφεῖμ**